

Вяра

Защо не можем да и не бива да сме в общение с йерархията на официалното "православие"

СВЕЩЕНОТО ПРЕДАНИЕ НА ПРАВОСЛАВНАТА ЦЪРКВА ЗА ОТНОШЕНИЕТО Й КЪМ ЕРЕТИЦИТЕ, ТАЙНСТВАТА ИМ И ТЕЗИ, КОИТО ОСТАВАТ В ОБЩЕНИЕ С ТЯХ:

Св. Василий Велики:

„Главното за християнина е да каже анатема на ереста и да прекрати всяко общение с еретиците” (Писмо 109, До презвитерите в Тарс),

„за да бъде Църквата Божия чиста и да няма в себе си примесени плевели” (Писмо 110, До Кириак).

Св. Василий Велики: „Ако някои твърдят, че изповядват напълно Православната вяра, **но се намират в общение с тези, които й противоречат**, ако след предупреждение не прекратят това общение с тях, **то такива не бива са бъдат считани за братя**” (Patrologia Orientalis. Vol.17, p. 303.)

Св. Василий Велики: „Не признавам за епископ и не причислявам към йереите Христови оня, който от осквернени

ръце за разорение на вярата е възведен в началство. Такова е моето решение!” (Писмо 231, До никополските презвитери)

Св. Киприян Картагенски: когато епископите изпаднат в ерес – те престават да бъдат водачи на Църквата, а тези които остават православни знаят, че „еретиците не са насаждение на Отца, но зъл произрастък, принасящ смъртоносен плод, който вкуси от него незабавно умира” (св. Игнатий Богоносец, Послание до Тралийци, XI).

Св. Григорий Богослов, Слово 33: „Страни от еретик, след като го посъветваш веднъж и дважд.” (Тит. 3:10) – православните не трябва да се оскверняват с общение с еретици, но трябва да го избягват като „змийна отрова, която не нанася вреда на тялото, но очерня дълбината на душата”.

Св. Киприян Картагенски: „Онзи, който отделя себе си от свързките на Църквата, като не пази единството на духа и съюза на мира,... не може да има нито власт, нито чест на епископ” (Писмо 43, към Антониан) – епископът, който е станал еретик или има приемство от еретици не е истински епископ, а лъже-епископ.

Епископът еретик е много по-опасен от обикновения мирянин, защото той веднага осквернява цялата си църква. Увещавайки народа да не общува с никакви еретици и разколници, представящи се за епископи, св. Киприан пише: „Не мислете, че няма да се оскверните от общението и от порочната жертва, която той принася”.

26-те Зографски мъченици - защо не продължиха да поменават Цариградския патриарх, а категорично отказаха да са в общение с него и униатската му църква? – Заради ереста му, защото ако бяха останали в общение с него, смятайки че църковните въпроси са работа само на епископите, щяха и те

да отпаднат от Православието.

„Свещенодействията на еретиците са празни и лишени от благодатта на освещението” - гласи **Пидалиона**

Правила на светите апостоли:

Правило 10. Ако някой, макар и вкъщи, се помоли с отлъчен от църковно общение, да бъде (и сам той) отлъчен.

Правило 11. Ако някой, който се брой в клира, се помоли с низвергнат, и сам нека бъде низвергнат.

Правило 30. Епископ, който си послужи със светски власти и чрез тях получи епископска власт в църквата, да се низвергне и отлъчи, както и всички ония, които се съобщават с него.

Правило 45. Епископ, презвитер или дякон, който само се е молил с еретици, нека се отлъчи; а ако им позволи да вършат нещо като свещенослужители в църквата, да бъде низвергнат.

46 правило: „Заповядваме да се низвергват епископ или презвитер, които са приели кръщение или жертва на еретици, понеже: какво съгласие може да има между Христа и велиара? Или какво общо има верният с неверния?”

Това правило като че директно е насочено срещу съвременните икуменисти, които признават кръщението на всички еретици, извършено даже от крайни протестанти.

47 правило: “Епископ или презвитер, ако... не кръсти осквернен от нечестиви (т.е. от еретици), да бъде низвергнат понеже се е надсмял над Кръста и смъртта Господни и не е различил свещеници от лъже-свещеници”.

Тълкувания:

Зонара: ... нечестиво е да не се прекръщават кръстените,

които правилото нарича осквернени, защото еретическото кръщение е нечисто и подхвърля на голяма отговорност. Затова правилото и повелява да се подхвърлят такива на низвержение... за туй, че не е умил с божествената баня човека, осквернен с беззаконно кръщение... те се считат достойни за низвержение защото не различават благочестивите (православни) свещеници от лъже-свещениците (еретици).

50-то апостолско правило: "Епископ или презвитер, който извърши не три потапяния на едното тайнство,... да бъде низвергнат"

Тълкувание:

Славянская кормчая: **Во святомъ крещении крестящихся погружати, а не обливати.**

... Да се употребява при кръщението вместо потапяне обливане е строго забранено, освен при случаи на болест. Църквата строго е следила кръщението в обикновени случаи да се извършва само чрез потапяне, а не чрез обливане, та е забранявала дори да се приемат в клира лица, некръстени, поради някои изключителни обстоятелства, чрез потапяне (Неокесар. 12).

65 правило. Клирик или мирянин, който се моли в иудейска или еретическа синагога, да бъде низвергнат от свещен чин и отлъчен от църковно общение.

Кръщението на еретиците не е нищо повече от осквернена вода.

„окови на нечестието” (**Апостолски Постановления, кн. 6, гл. 15**).

Св. Киприян Картагенски: „Кръщението чрез потапяне е

всеобщо и установено” (Писмо 59. Migne, PL, t. 4, col. 369)

Св. Кирил Йерусалимски: „При потапянето във водата нищо не се вижда, подобно на нощта; но при изваждането от водата вие сте като в ден.” (Тайноводствени слова 2, 4. Migne, PG, t. 33, col. 1069).

„Дидахи” („Учение на 12-те апостоли”): „Ако нямаш течаща вода, кръсти в друга вода; ако не можеш да кръстиш в студена, кръсти в топла. Ако нямаш нито едното (т.е. вода), нито другото (топла вода), излей върху главата три пъти вода” - съвсем ясно се говори за изключение в практиката на кръщението, което **само при недостиг на вода** или **при болест** на кръщавадения, т.е **само при нужда**, може да се извърши чрез обливане.

Св. Киприян Картагенски: „Само при изключителни случаи (при болест) се допуска кръщение чрез обливане или поръсване.” (Писмо 69, 12).

Преп. Теодор Студит: „Евхаристията на еретиците е отровен хляб” (Творения. Т.2. СПб. 1908. Ч.2, с. 532.)

Блаж. Иероним Стридонски: „Причастието на еретиците е храна на демоните!”

Преп. Иоанн Дамаскин: „С всички сили да се пазим, нито да приемаме причастие на еретици” – срв. Апост. 46, защото: „Еретическата евхаристия съединява с дявола..., помрачава..., убива” (**Преп. Теодор Студит.** Творения. Т.2. Ч.3, с. 742-743.)

Преп. Теодор Студит: „Наистина, откакто е въведена ереста, то отлетял е Ангелът – хранител от техните храмове и те са станали обикновени постройки” (Творения. Т.2. Ч.3, с. 622-626.)

Правило на Тимотей Александрийски:

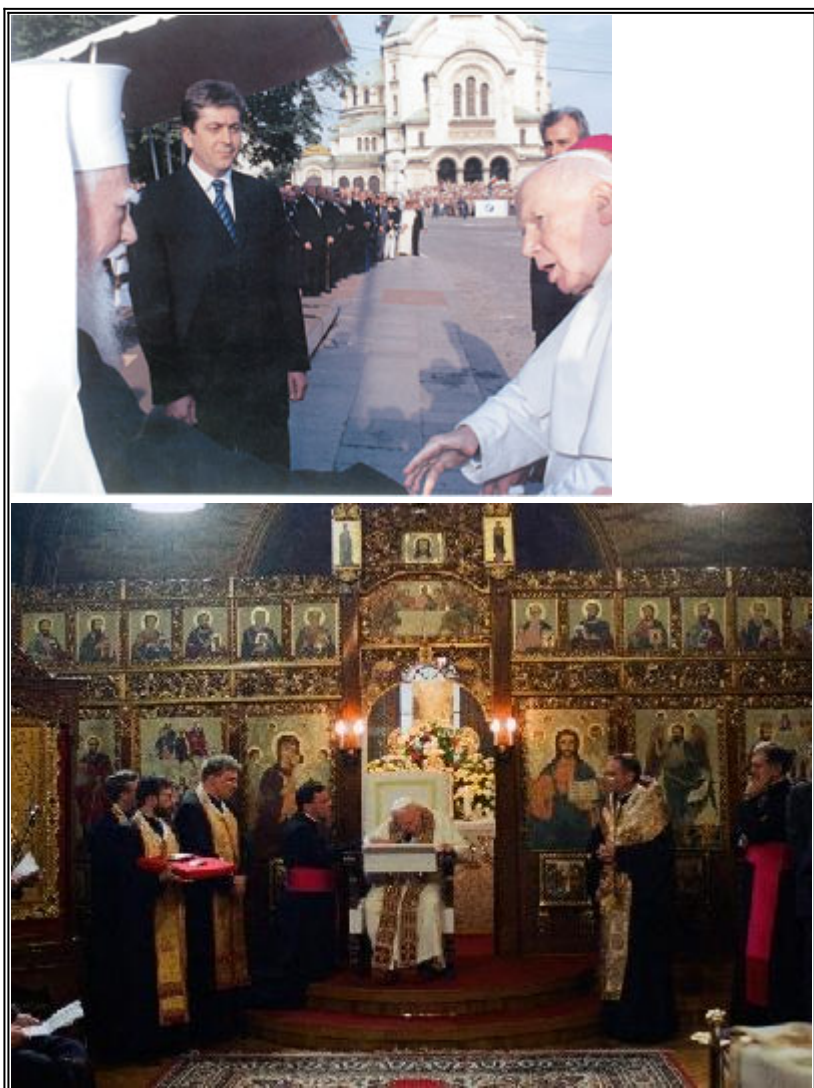
Въпрос 9

Трябва ли свещенослужител да се моли в присъствие на ариани или на други еретици; или ще му бъде ли във вреда, когато в тяхно присъствие извършва молитва или свещенодействие?

Отговор

През време на литургията дяконът, пред самото време на целуването, възглася: които сте въвн от общение, излезте. Затова **такива не трябва да присъстват, ако не обещаят, че ще се покаят и че ще напуснат ереста.**

Правила на Лакодикийския събор:

Посещението на папа Йоан Павел II в родината ни през май 2002 г. и **посрещането му от еретическите му български колеги.** При влизането на ересиарха в храма "Св. Александър Невски" епископите Симеон Западноевропейски, Неофит Доростоло-Червенски, Дометиан Видински, Павел Левкийски **целуват ръка** на "високия гост", а **хорът пее "Благословен идещият в името Господне"**. Симеон Западноевропейски отправя приветствени думи, **в които ясно признава епископското достойнство на ересиарха и добавя "Ние се възхищаваме на вашия подвиг, подвиг като на Апостол. Нека Бог да ви благослови в здраве, мир и спасение."** Подобно еретическо сближение в България се повтори и с папа Франциск:

Правило 6

Да не се допускат еретици да влизат в Божия дом, докато са още в ереста си.

Правило 9

На църковни лица не се позволява да отиват на молитва или за лекуване на гробища на всякакви еретици, или в така

наричани у тях мъченически места. А ония, които отиват, ако са верни, нека бъдат лишени от църковно общение за известно време. Ония пък, които се каят и изповядват греха си, нека бъдат приемани в общение.

Правило 32

Не се позволява да се приемат благословения от еретици, понеже те са повече пустословия, отколкото благословения.

Правило 33

Забранява се моленето с еретик или с разколник.

Правило 15 на Двукратния Константинополски събор 861 г.

... ония, които се отделят от общение със своя предстоятел поради някои ереси, осъдени от светите събори или от отците, т.е. когато той **открито проповядва ерес** и явно учи това в църквата, такива не само не ще подлежат на каноническо наказание за това, че преди да има съборно решение са се отделили от такъв епископ, а, напротив, ще заслужат чест, която се пада на православни, понеже те не са осъдили епископи, а **лъжеепископи и лъжеучители**, и не са разсекли с разкол единството на църквата, а, обратно, побързали са да освободят църквата от разколи и разцепвания.

{{_LINK1_}}